

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR [REDACTED]

Ławnicy [REDACTED]

Protokolant: sekretarz sądowy [REDACTED]

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 lutego 2019 r. w Olsztynie sprawy z powództwa [REDACTED]

przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w Olsztynie

o ustalenie istnienia stosunku służby i przywrócenie do służby;

- I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 12690, 48 (dwanaście tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt 48/100) złotych tytułem odszkodowania,
- II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. kosztów zastępstwa procesowego,
- IV. nadaje wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4230, 16 (cztery tysiące dwieście trzydzieści 16/100) złotych.

oryginał właściwe podpisy

podpis z oryginałem świadczą

[Handwritten signature]

UZASADNIENIE

ODPIS

Pozwem z dnia 17 października 2017r., skierowanym przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w Olsztynie, [REDAKTOWANE] wniósł o ustalenie stosunku służby i przywrócenie do służby u pozwanej oraz zasądzenie kosztów procesu, powołując się na zasady współżycia społecznego, naruszenie zasad niedyskryminacji pracowników i naruszenie Konstytucji.

Pozwana w obszernej odpowiedzi na pozew, wniosła o odrzucenie pozwu, ewentualnie o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że powód żąda przywrócenia do służby i ustalenia stosunku pracy, co nie wynika z pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

[REDAKTOWANE] posiada wykształcenie wyższe ekonomiczne (magisterskie), ogółem staż pracy i służby powoda wynosi 20 lat, w tym w służbie administracji państwowej 11 lat.

[REDAKTOWANE] pełnił służbę od dnia 17 sierpnia 2006r. na podstawie aktu mianowania na stanowisku specjalista Służby Celnej. Od 17 sierpnia 2006r. do 31 sierpnia 2009r. - służba w Referacie Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Referacie Dozoru. W Służbie Celnej w tym czasie czynności służbowe powód wykonywał w różnych referatach, m.in.: w Referacie Szczególnego Nadzoru Podatkowego, Referacie Dozoru, Sekcji zgłoszeń celnych, procedur uproszczonych, kontroli osób, postępowania celnego i oceny ryzyka, Referacie Akcyzy i gier i Referacie Ogólnym. Od 01 września 2009 r. do 31 grudnia 2016r. (7 lat) stałym miejscem pełnienia służby powoda był Oddział Celny w Bezledach, w tym w Sekcji zgłoszeń celnych, procedur uproszczonych, kontroli osób, postępowania celnego i oceny ryzyka - Drogowe Przejście Graniczne. Powód był też czasowo przenoszony do Referatu Akcyzy i Gier oraz Referatu Ogólnego w Olsztynie

Od 01 marca 2017r. do 31 sierpnia 2017r. [REDAKTOWANE] wykonywał czynności na stanowisku specjalista Służby Celno-Skarbowej. W okresie od 01 stycznia 2017r. do 28 lutego 2017r., stałe miejsce pełnienia służby - Referat Ogólny Urzędu Celnego w Olsztynie, Izba Administracji Skarbowej w Olsztynie, Urząd Skarbowy w Olsztynie.

W przeważającej większości [REDAKTOWANE] zajmował się zwalczaniem przestępczości ekonomicznej, podczas ostatnich lat służby na przejściu granicznym w Bezledach - przestępczością graniczną - głównie próbami przemytu (w tym wyrobów akcyzowych, wyrobów tytoniowych i spirytusowych, antyków i ikon, bursztynu, broni, leków, anaboliów, CITES i innymi).

[redacted] przez cały okres służby, także po dniu 01 marca 2017r. w sposób sprawny, rzetelny i z pełnym zaangażowaniem oraz dużym profesjonalizmem realizował postawione przed nim zadania. Podejmowane przez powoda decyzje o przeprowadzeniu kontroli pojazdów odnośnie przemytu charakteryzowały się dużą trafnością i skutecznością o czym świadczą opinie przełożonych. Powód był też osobą dyspozycyjną, składał do Wydziału Kadr i Szkolenia Izby Celnej w Olsztynie, oświadczenia o wyrażeniu zgody na pełnienie służby w godzinach nocnych, pracę w godzinach nadliczbowych (*bezsporne -dokumenty w aktach osobowych*).

W czasie pełnienia służby powód przeszedł wiele specjalistycznych szkoleń, w tym szkolenia wewnętrzne: obsługa SWOC, dokumentowanie zdarzeń, rejestr RWPR, refundacje wywozowe WPR, obsługa videoendoskopu, SWOC i TCS, zatrzymanie osób, obsługa i interpretacja obrazu RTG HI-SCAN 100100T, ochrona radiologiczna i przepisy BHP, z zakresu bezpiecznego demontażu opon samochodowych w pojazdach osobowych i ciężarowych oraz szkolenia zewnętrzne, takie jak: kontrola Świadczeń APT i warunków przewozu towarów łatwo psujących, międzynarodowe przewozy artykułów łatwo psujących się (ATP), bezpieczny demontaż butli gazowych, metodyka kontroli środków transportu, sprzęt do kontroli rewizja samochodu (ATENA2). [redacted] ukończył także z wynikiem pozytywnym szkolenie w zakresie stosowania Środków Przymusu Bezpośredniego. Powód ponadto posiada uprawnienia do pracy na wysokościach powyżej 3 metrów (*bezsporne*).

W Kwestionariuszu Oceny Okresowej funkcjonariusza Służby Celnej za lata 2011-2012r., [redacted] otrzymał bardzo dobrą ocenę w punkcie II ustalenia ogólnego poziomu spełniania przez funkcjonariusza celnego kryteriów. Podobnie ocena końcowa kierownika urzędu, Dyrektora Izby Celnej w Olsztynie [redacted] osiągnęła poziom 3.55 czyli pozytywna - bardzo dobra. (*bezsporne -zob. kwestionariusze Oceny Okresowej -k. 20-22, 38-40*).

[redacted] był oceniany dobrze przez bezpośrednich i pośrednich przełożonych, którzy uważali go za odpowiedzialnego funkcjonariusza, który sumiennie wykonuje powierzone obowiązki, który na tle innych zdecydowanie wyróżnia się przy ujawnianiu wyrobów tytoniowych oraz ma duże doświadczenie zawodowe w kontroli pojazdów. Powód w rankingach funkcjonariuszy celnych, którzy także pełnili służbę na stanowiskach kontrolerów zajmował wysokie miejsce. Powód otrzymywał liczne nagrody i wyróżnienia za efektywność swojej pracy czyli skuteczne ujawnianie przemycanych przez podróżnych papierosów w elementach konstrukcyjnych samochodów. Powód otrzymywał m.in. nagrody: za szczególne osiągnięcia dla Służby Celnej, za wzorowe wypełniania powierzonych obowiązków służbowych.

W całym okresie swojej służby, [redacted] nie był karany dyscyplinarnie oraz nie przeprowadzano z nim rozmów dyscyplinujących. W

okresie 2013r. prowadzone było postępowanie dotyczące niedochowania należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków służbowych w trakcie kontroli. Zostalo złożone zawiadomienie o przestępstwie. Sąd Rejonowy w Bartoszych prawomocnym wyrokiem z dnia 9.10.2015r. uniewinnił powoda. W uzasadnieniu orzeczenia wskazane zostało, że powód nie był zobowiązany do prowadzenia kontroli, (gdyż nie należała ona do jego obowiązków), co do której postawiono mu zarzut niewłaściwie wykonanej kontroli pojazdu. Postępowanie dyscyplinarne wobec braku podstaw do przypisania obwinionemu popełnienia zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, zostało umorzone postanowieniem z dnia 21.06.2017r., ale oddalono wnioski o uniewinnienie powoda (zob. k. 60 – 62v).

W dniu 1 marca 2017r. pomiędzy Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Sekretarzem Stanu w Ministerstwie Finansów a NSZZ „Solidarność” zostało zawarte porozumienie, w sprawie zabezpieczenia praw i interesów pracowników oraz funkcjonariuszy oraz zabezpieczenia realizacji zadań organów państwa w związku z wdrażaniem Krajowej Administracji Skarbowej. Zgodnie z §2 tego porozumienia Szef KAS miał dołożyć starań, aby pracownikom i funkcjonariuszom mu podległym, w wyniku wejścia w życie ustawy o KAS oraz pwu KAS zostało zaproponowane dalsze zatrudnienie lub dalsze pełnienie służby, chyba że spełnione zostaną przesłanki określone w art. 144 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, art. 3 pkt. 2b ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne albo osoby te pobierają świadczenia emerytalne lub nabyły uprawnienia do tych świadczeń. Zgodnie z zapewnieniami Ministerstwa Finansów redukcja zatrudnienia miała nastąpić przede wszystkim w wyniku naturalnych odejść pracowników i funkcjonariuszy na emeryturę oraz likwidacji wakatów oraz zgodnie z ustawą o KAS propozycji kontynuowania pracy nie miały otrzymać osoby, które były zatrudnione albo pełniły służbę w organach bezpieczeństwa państwa w czasach PRL.

Z dniem 1 marca 2017r. weszła w życie ustawa z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1947, z późn. zm.) (dalej także uKAS) oraz ustawa z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1948 z późn.zm.) (dalej także pwuKAS). W związku z wejściem w życie ww. ustaw z dniem 01 marca 2017r. powód stał się z mocy ww. ustawy funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej pełniącym służbę w jednostce Krajowej Administracji Skarbowej(dalej także KAS), Izbie Administracji Skarbowej w Olsztynie(dalej także IAS).

Decyzjami z dnia 24.03.2017r. i 26.04.2017r. Dyrektora IAS został powołany Zespół Wsparcia, który miał oceniać i zweryfikować wstępne informacje dotyczące funkcjonariuszy, propozycje pracy lub służby oraz

wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nie zostały ustalone liczby etatów ani limity osób, którym zostaną przedstawione propozycje pracy lub służby, ani sposób procedowania Zespołu Wsparcia lub Dyrektora IAS.

Dyrektor IAS miał składać odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. ~~Chciał się dowiedzieć~~ chciał się dowiedzieć jakie były przyczyny braku złożenia mu propozycji zatrudnienia. Dyrektor IAS w Olsztynie nie ustalił i nie podał powodów, dlaczego nie przedstawił propozycji pełnienia służby. Powód nie miał możliwości zapoznania się ze stanowiskiem pozwanego.

Ustawodawca określił katalog osób, które nie mogą pełnić służby w KAS, a co za tym idzie, którym nie zostanie przedstawiona propozycja służby/pracy (vide: art. 144 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o KAS) oraz katalog osób które mogą być zwolnione ze służby w Krajowej Administracji Skarbowej w art. 179 oraz 180 ustawy o KAS.

W dniu 28 czerwca 2017r. ~~złożył~~ ~~złożył~~ złożył odwołanie od nieotrzymania propozycji służby do Szefa KAS oraz w dniu 14 lipca 2017r. powód również złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także w dniu 14 lipca 2017r., odwołanie od nieotrzymania propozycji do Zespołu do monitorowania realizacji Porozumienia z dnia 1 marca 2017 r. w sprawie zabezpieczenia praw i interesów pracowników oraz funkcjonariuszy oraz zabezpieczenia realizacji zadań organów państwa w związku z wdrażaniem Krajowej Administracji Skarbowej, za pośrednictwem Komisji Zakładowej NZSS Solidarność, zgodnie z procedurą opisaną ww. Porozumieniu (zob. k. 63).

W piśmie nr DLK/2/1128/78/2017 z dnia 19 lipca 2017r., Ministerstwo Finansów/Szef KAS stwierdził m.in., że zgodnie z art. 37 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 czerwca 2017r., na niezalatwienie sprawy w terminie określonym w art. 35, w przepisach szczególnych, ustalonym w myśl art. 36 lub na przewlekłe prowadzenie postępowania stronie służy zażalenie do organu wyższego stopnia, a jeżeli nie ma takiego organu - wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Postępowania, które mogą być przedmiotem zaskarżenia na podstawie ww. przepisu to postępowania prowadzone w oparciu o przepisy kodeksu postępowania administracyjnego. Niezalatwienie sprawy w terminie zachodzi wówczas, gdy organ nie wydaje w terminach ustawowych decyzji, postanowień lub innych aktów albo nie podejmuje czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących przyznania, stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Szef KAS twierdził, że

przewlekłość postępowania występuje w sytuacji, gdy organ prowadzi postępowanie dłużej, niż jest to niezbędne dla załatwienia sprawy. Konieczne jest jednak przede wszystkim ustalenie, że organ administracji zobowiązany był na podstawie przepisów prawa do wydania decyzji lub innego aktu albo podjęcia określonych czynności. W świetle obowiązujących przepisów, Szef KAS uznał, że nie ma możliwości złożenia funkcjonariuszowi propozycji dalszej pracy lub służby w izbie administracji skarbowej i nie przysługuje mu również w tym przypadku kontrola instancyjna. W sytuacji braku propozycji pracy lub służby, przepisy ustawy – pwu KAS, nie przewidują bowiem formy decyzji podlegającej kontroli w toku postępowania administracyjnego czy też sądowo-administracyjnego.

Pismem nr DLK2.1128.1437.2017 z dnia 11 września 2017r., Departament Budżetu, Logistyki i Kadr KAS, Ministerstwa Finansów stwierdził m.in., że nie ma możliwości złożenia propozycji dalszej pracy lub służby w izbie administracji skarbowej ani zmiany przedłożonej propozycji. Zgodnie bowiem z art. 25 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., o KAS, dyrektorzy IAS odpowiadają za realizację polityki kadrowej i ponoszą pełną odpowiedzialność za propozycje pracy/służby dla pracowników/funkcjonariuszy zatrudnionych/pelniących służbę w kierowanych przez nich jednostkach organizacyjnych. (...)W przypadku braku propozycji pracy lub służby przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r., nie przewidują formy decyzji podlegającej kontroli instancyjnej w toku postępowania administracyjnego czy też sądowo-administracyjnego. Przepisy ww. ustawy stanowią jedynie, że w sytuacji nie otrzymania pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby z dniem 31 sierpnia 2017r., stosunek pracy/służby wygasa, nie wskazując natomiast możliwości weryfikacji w przypadku nie przedstawienia propozycji pracy lub służby przez Dyrektora IAS.

W dniu 28.06.2017r. ~~XXXXXX~~ wystąpił z zażaleniem na bezczynność Dyrektora IAS do Szefa KAS, zwracając się o zobligowanie dyrektora do złożenia propozycji służby. Pismem z dnia 12 czerwca 2017r., powód wezwał pozwaną - Dyrektora IAS w Olsztynie, jako organ administracyjny, do realizacji ustawy i niezwłocznego wydania w stosunku do powoda decyzji administracyjnej w postaci propozycji służby w Służbie Celno- Skarbowej.

W odpowiedzi na wezwanie pozwany Dyrektor IAS w Olsztynie w piśmie nr 2801 -IZK-2.120.81.2017, 2801 -17-026842 z dnia 05 lipca 2017r. stwierdził m.in., że zgodnie z art. 165 ust.7 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. pwu KAS dyrektor KAS, dyrektor IAS składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania. Brzmienie cytowanego przepisu art. 165 ust. 7 wg Dyrektor IAS wskazuje, że ustawodawca pozostawił kierownikom jednostek organizacyjnych tam wskazanych, autonomiczne prawo w zakresie

rodzaju propozycji jaka składana jest pracownikom i funkcjonariuszom tej jednostki (tj. zatrudnienie na podstawie umowy o pracę, albo propozycja pełnienia służby) lub braku złożenia propozycji w stosunku do poszczególnych funkcjonariuszy/pracowników.

Powód w dniu 14 lipca 2017r. za pośrednictwem Komisji Zakładowej NZSS Solidarność złożył też odwołanie do Zespołu powołanego Zarządzeniem Szefa KAS (z dnia 20 marca 2017r.) do monitorowania realizacji Porozumienia z dnia 1 marca 2017r. w sprawie zabezpieczenia praw i interesów pracowników oraz funkcjonariuszy oraz zabezpieczenia realizacji zadań organów państwa w związku z wdrażaniem KAS. Złożone zgodnie z procedurą opisaną ww. Porozumieniu odwołanie nie zostało rozpatrzone i jak wynika ze stanowiska Szefa KAS ws. Porozumienia nr DZS5.100.4.2017 z dnia 20 lipca 2017 roku opublikowanego na stronie Oddziałowej Organizacji Związkowej NSZZ SOLIDARNOŚĆ z siedzibą w Wałbrzychu w dniu 23 sierpnia 2017r. zadaniem powoda nie zostanie rozpatrzone. Powód uznał, że skoro stwierdzono w ww. piśmie, że Zespół nie będzie wydawał ww. opinii w przypadku, gdy pracownikowi lub funkcjonariuszowi nie została złożona propozycja pracy albo służby. Nie ma bowiem wątpliwości, że w świetle obowiązujących przepisów nie ma możliwości złożenia propozycji pracy albo służby przez kierownika jednostki organizacyjnej KAS po dniu 31 maja 2017 r., ponieważ takie działanie stanowiłoby naruszenie art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. p.wu KAS. Przypomnieć należy, że odpowiedzi na pisma zostały odebrane przez [REDAKTED] [REDAKTED] w dniach 20.07.2017r. i 11.09.2017r. W zastępstwie Dyrektora IAS nie wskazano powodowi przyczyn nie przedstawienia mu propozycji. (zob. k. 63-72, 75, 76, 86-86v, 87, przesłuchanie na rozprawie w dniu 14.09.2018r. świadka Iwony Smolińskiej od 00:12:09 –k. 298-300)

W związku z powyższym powód w oparciu o treść cyt. ustaw z dnia 16 listopada 2016r. p.wu KAS i o KAS uznał, że jego stosunek służby na podstawie aktu mianowania od dnia 1 września 2017r. nadal istnieje. Skoro pozwany IAS go kwestionował, a powód nie otrzymał decyzji administracyjnej o zwolnieniu go ze służby to jego stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania nadal istnieje, powód zatem uznał, że dla uzyskania ochrony prawnej, istnieje konieczność złożenia pozwu do Sądu powszechnego.

W dniu 28 sierpnia 2017r. [REDAKTED] [REDAKTED] przebył zawał serca STEMI ściany przedniej z implantacją stentu, na skutek hiperlipidemii i przewlekłej niewydolności serca. Powód był następnie czasowo niezdolny do pracy i przebywał na zwolnieniach lekarskich. Decyzjami m.in. z dnia 14.12.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Olsztynie uznał powoda za częściowo niezdolnego do pracy i przyznał mu rentę inwalidzką do dnia 30 kwietnia 2019r. (bezsporne – zob. k. 80-85, 210- 211).

Z uwagi na brak przedstawienia powodowi przez pozwanego do dnia 31

maja 2017r. propozycji służby z art. 165 ust. 7 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, z dniem 31 sierpnia 2017 r. na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 16 listopada 2016r. pwu KAS, stosunek służby powoda wygasł z mocy prawa. W świadectwie służby wpisane zostało, że stosunek służby ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1 ust. 3 ustawy cyt. pwuKAS.

W odpowiedzi Izby Administracji Skarbowej w Olsztynie 2801-IZK-2.120.51.2017 z dnia 05 października 2017 r., na pismo z dnia 29 września 2017 r., dotyczące sprostowania Świadectwa Służby, odmówiono powodowi sprostowania poprzez wpisanie, że stosunek służby ustał w wyniku wygaśnięcia (bezsporne –k. 212-213).

W wyroku z dnia 14.06.2018r. w sprawie o sygn. akt II SAB/Ol 79/17 Wojewódzki Sąd Administracyjny zobowiązał Dyrektora IAS w Olsztynie do wydania decyzji dotyczącej stosunku służbowego powoda w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez organ prawomocnego wyroku z aktami. Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, że bezczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa i zasądził koszty postępowania na rzecz powoda. Pozwana w dniu 25.07.2018r., zaskarżyła orzeczenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W chwili zamknięcia rozprawy sprawa nie została rozpoznana przez NSA, nadal nie jest prawomocnie rozstrzygnięta (bezsporne).

Pozwana jednocześnie w okresie 2018r. informowała o wolnych stanowiskach służbowych, zgłaszając chęć zatrudnienia jako młodszego specjalisty w Służbie Celno-Skarbowej 16, 11, 14 i 43 etatów, którzy mieli wykonywać swoje obowiązki w Referacie Realizacji w Grzechotkach (bezsporne –zob. k. 271-272, 281).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał w całości wiarę dokumentom przedłożonym przez strony, a w szczególności przez powoda.

Sąd w części dał wiarę świadkowi [REDAKTOWANO], która opisała czynności podejmowane w trakcie reformy. Przesłuchany świadek nie wskazał jakie konkretne okoliczności wpłynęły na jego decyzję o nie przedstawieniu propozycji powodowi. Świadek zaskłaniał się niepamięcią w częściach zeznań, gdy

Sąd przyjął także za prawdziwe twierdzenia powoda odnośnie jego kwalifikacji i faktu nie wzięcia ich pod uwagę przez Dyrektora IAS przy ocenie czy złożyć, czy nie propozycję służby powodowi. Pozwana IAS nie zrealizowała obowiązku nałożonego przez Sąd i nie nadesłała nawet kopii akt osobowych powoda, wskazała, że znajdują się w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Olsztynie (sygn. akt sprawy II SAB 79/17) w związku ze złożoną przez [REDAKTOWANO] skargą do WSA w Olsztynie na bezczynność Dyrektora Izby

Administracji Skarbowej w Olsztynie, wyrażającą się w braku złożenia Skarżącemu propozycji służby w Krajowej Administracji Skarbowej. Jednocześnie mimo zakreślenia jej na rozprawie w dniu 14.09.2018r. terminu do złożenia dokumentów potwierdzających dokonanie oceny powoda w oparciu o kryteria ustawowe przez Zespół Wspierający, pod rygorem pominięcia i dalszych skutków w procesie w tym, jego przegrania, pozwana nie wykonała również tego obowiązku. (k. 300), zatem Sąd uznał, że powiódł dowiódł w tym zakresie swoich racji.

Pozwana wniosła o odrzucenie pozwu, ewentualnie o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że powód żąda przywrócenia do służby i ustalenia stosunku pracy, co nie wynika z pozwu. Postanowieniem z dnia 16.05.2018r. Sąd nie uwzględnił wniosku o odrzucenie pozwu (k. 194-194v), które nie zostało zaskarżone przez pozwanego zażaleniem i stało się prawomocne z dniem 01.06.2017r. (k.220). Pozwana ponownie złożyła wniosek o odrzucenie pozwu, na rozprawie w dniu 14.09.2018r. i 06.02.2019r. Sąd ponownie nie uwzględnił tego wniosku. Wskazać należy, że wniosek o odrzucenie pozwu już raz został złożony i prawomocnie oddalony, zatem ponowny wniosek podlegał odrzuceniu w myśl art. 199 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 361 kpc.

Przypomnieć należy, że w wyroku z dnia 14.06.2018r. w sprawie o sygn. akt II SAB/Ol 79/17 Wojewódzki Sąd Administracyjny zobowiązał Dyrektora IAS w Olsztynie do wydania decyzji dotyczącej stosunku służbowego powoda w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez organ prawomocnego wyroku z aktami. pozwana zaś w dniu 25.07.2018r. zaskarżyła orzeczenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego, podnosząc, że droga sądowa przed WSA polegająca na złożeniu skargi na bezczynność Dyrektora IAS jest niedopuszczalna, gdyż Dyrektor nie był zobligowany do objęcia kwestii ustania stosunku służbowego powoda decyzją administracyjną (k. 292). W chwili zamknięcia rozprawy sprawa nie została rozpoznana przez NSA, nadal nie jest prawomocnie rozstrzygnięta. Pozwana zatem została jedynie nieprawomocnie zobowiązana do wydania decyzji dotyczącej stosunku służby, a decyzja taka nie została wydana. Powód natomiast nie uzyskał ochrony prawnej w zakresie objętym niniejszą sprawą czyli ustalenia stosunku służby i przywrócenia do służby.

Wskazać też należy, że trwanie stosunku służby zależało od złożenia powodowi propozycji zatrudnienia. Jednocześnie w orzecznictwie NSA przyjmuje się, że propozycja zatrudnienia nie jest aktem administracyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 30.08.2002r. Prawo o postępowaniu w sprawach administracyjnych (Dz.U. z 2002r., poz. 1270), zatem nie można złożyć skargi na tę propozycję, ani skargi na bezczynność polegającą na jej nieprzedstawieniu. Powód więc dotychczas nie otrzymał ochrony swojego dobra prawnego, jakim jest kontynuowanie stosunku służby funkcjonariusza Służby Celnej.